

בימים קשים אלה עלינו להרים את עינינו לשמים בתפלה "הבט משמים וראה... נחשבנו כצאן לטבח יובל... ובכל זאת שמך לא שכחנו, נא אל תשכחנו"

כל בית ישראל, מכל קצווי תבל, אנשים נשים וטף, נמצאים בימים קשים אלה באבל גדול, נדהמים ומזועזעים, רצוצים ושבורים, על השבר הגדול באסון הנורא שפקד אותנו, בהריגתם הנוראה של מ"ה קדושים וטהורים, ביניהם צעירי צאן קדשים שלא טעמו טעם חטא, שבאו יחד עם אלפים ורבבות להר מירון באמונה פשוטה, כדי להשתטח ביום ל"ג בעומר על הציון הקדוש של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי.

הם באו להתפלל באותו מקום קדוש שאלפי רבבות ישראל בכל הדורות זכו להיוושע בו בדבר ישועה ורחמים, בזרע של קיימא, ברפואה שלימה, בפרנסה ברווח ועוד כל מיני ישועות, מפאת אמונתם הגדולה בהבטחת רשב"י במסכת סוכה דף מ"ה: "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין".

והנה במקום הפטור מ'ן ה'דין נהרגו מ"ה קדושים וטהורים, באופן איום ונורא על ידי שכשלו ונרמסו איש בעקב אחיו. במקום שיחזרו לביתם לכבוד שבת קודש לקיים מצות עונג שבת, חזרה נשמתם הטהורה בסערה השמימה, ועל כך אנו בוכים אוי געוואלד (איכה ה-א): "זכור ה' מ"ה היה לנו".

הזעקות הגדולות שהשמיעו הקדושים בשעה שיצאה נשמתם בקדושה ובטהרה, זעקות שבר של "שמע ישראל" שבקעו כל שערי שמים, "ותעל שוועתם אל האלקים", ילוו את כל אלו שהיו שם, וגם את כל אלו שלא היו שם, כל ימי חייהם. בחללו של עולם מהדהדת הזעקה הגדולה של המקונן האלקי ירמיה הנביא בעת החורבן (ירמיה ח-ג): "מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבנה יומם ולילה את חללי בת עמי".

אבות ואימהות יושבים שבעה על מות צאצאיהם הצעירים, מורידים נחלי דמעות על אבדתם הגדולה, שלא יזכו ללוות את בנם בבת עינם, אל החופה, לראות ולרוות נחת איך הם בונים בית נאמן בישראל. בנים ובנות יושבים שבעה על מות אביהם, שלא יזכו לשמוע ממנו דברי חינוך וחיזוק, ולא ישבו עמו עוד בשבתות וימים טובים.

אמת מה נהדר המראה לראות איך כל בית ישראל, מכל העולם, מכל קצווי היהדות, חסידים, ליטאים, בני עדות המזרח, מתאחדים כאיש אחד בלב אחד, לקיים הציווי האלקי של משה רבינו כשנשרפו נדב ואביהוא (ויקרא י-1): "ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'". הלואי שהיינו זוכים לאחדות זו במלוא הודה ותפארתה גם בזמנים של שמחה והרחבה.

מה מאד מתאים לבכות את מ"ה הקדושים, בקינה האחרונה לתשעה באב שהיא קינה מספר מ"ה, והנה שני בתים מתוך הקינה:

"אלי ציון ועריה [קונני ירושלים והערים שסביבותיה], כמו אשה צעירה [כאשה המתייסרת בחבלי לידתה], וכבתולה חגורת שק [כנערה המתאבלת ולבושה שק]. על [מותו של] בעל נעוניה... עלי גלות משרתי אל [שעלו להשתטח ולהתפלל על ציון הקדוש של רשב"י], מנעימי שיר זמריה [שהנעימו בשיר זמירתם בשבחו של בר יוחאי], ועל דמם אשר שפך, כמו מימי יאורייה".

"ודבר זה מדרכי תשובה הוא" שיתעוררו לתקן כל אחד את מעשיו

יהודים בני אברהם יצחק ויעקב, הם מאמינים בני מאמינים בה' ובתורתו, אפילו בזמנים הקשים ביותר, אך בכל זאת מבקשים הם דברי חיזוק ונחמה לשאלה המציקה, על האסון הגדול אשר פקד את עמנו, בל"ג בעומר ביומא דהילולא של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי על יד הציון הקדוש. מחפשים תשובה על השאלה הנוראה שדוד המלך

כבר שאל (תהלים קטו-ב): "למה יאמרו הגוים איה נא אלקיהם, ואלקינו בשמים כל אשר חפץ עשה".

עלינו לדעת כי בהיותנו בגלות שהיא מצב של הסתר פנים, אין לכל אחד רשות לומר שהוא יודע את הסיבה האמיתית, מדוע אסון כל כך נורא ירד על כלל ישראל. סוד זה קשור לעולם הנשמות, ואין הקב"ה מגלהו רק ליחידי סגולה, גדולי הדור, בעלי רוח הקודש, כמאמר דוד המלך (תהלים כה-יד): "סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם". נעלמות הן דרכי ה' ואין

לנו עסק בנסתרות, ועל כגון דא אמרו (חגיגה ג.): "במפלא ממך אל תדרוש, ובמכוסה ממך אל תחוק, במה שהורשית התבונן, אין לך עסק בנסתרות".

על כך כבר אומר הרמח"ל שלעתיד לבוא יגלה הקב"ה לעיני כל חי, את ההבנה הפנימית בכל סיבובי המעשים שהיו בעולם מראשית הבריאה עד תכליתה, כמו שכתב ב"דעת תבונות" (סימן קע): "והנה ביום הדין הגדול, יפרוש האדון ברוך הוא את השמלה לעיני כל היצור, מכל מה שנעשה מיום

ברוא אלקים אדם על הארץ עד היום ההוא, ויראה יושר משפטו בכל מעשה ומעשה, קטון וגדול."

אך עם כל זאת אין זה פוטר אותנו מלעשות חשבון הנפש, כמו שעשו השבטים בעת צרתם במצרים, כמו שכתוב (בראשית מב-כח): "ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלקים לנו". וכבר הזהיר על כך הרמב"ם (הלכות תענית פרק א הלכות ב-ג): "ודבר זה מדרכי תשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו, ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן, ככתוב (ירמיה ה-כה) עוונותיכם הטו וגו', וזה הוא שיגרום להסיר הצרה מעליהם".

רשב"י גילה את הזוהר הקדוש כדי לבטל בו חבלי משיח

אולם ברור שבנוסף על חשבון הנפש שכל אחד צריך לעשות, הרי באסון כזה שקורה בל"ג בעומר ביומא דהילולא של רשב"י על ציונו הקדוש, כאשר הקרבנות הקדושים הם קיבוץ מכל שבטי ישראל, ילדים בחורים והורים, חלקם מארץ ישראל וחלקם מחוץ לארץ, הרי זה סימן שיש כאן ענין נשגב ולקח ברור לכל ישראל, לכן הבה נתבונן מה שחכמינו ז"ל הראשונים והאחרונים בעלי רוח הקודש מגלים לנו בזה.

פתח דברינו יאיר במה שמגלים לנו חכמינו ז"ל על הצרות הנוראות "חבלי משיח" שיבואו בעקבתא דמשיחא. עד היכן הדברים מגיעים נוכל ללמוד ממה ששינינו בגמרא (סנהדרין צח:) על הצרות של חבלי משיח: "אמר עולא ייתי ולא איחמיניה [שיבוא המשיח ולא אראנו, כלומר שלא יבוא בזמני], וכן אמר רבה ייתי ולא איחמיניה... וכן אמר רבי יוחנן ייתי ולא איחמיניה".

הנה כי כן מתעוררת השאלה הקשה (מו"ק כה:): "אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו אזובי קיר". אם חכמי התורה הללו נתמלאו פחד מחבלי משיח, עד כדי כך שאמרו "ייתי ולא איחמיניה", מה נעשה אנו אזובי קיר, מניין ניקח את הכח להתמודד ולהתחזק בימים של עקבתא דמשיחא עם חבלי משיח המקרבים את הגאולה.

אולם התשובה הברורה על כך היא, כי אם הקב"ה בחר בנו להוריד אותנו בעולם הזה בימים אלו של עקבתא דמשיחא, הרי שנתן לנו כח מיוחד שנוכל להתחזק גם בימים קשים אלה, והנה אנו רואים בחוש איך גם בגלות זו, אלפי רבבות מאחינו בני ישראל עוסקים בתורה ובעבודת ה' יומם ולילה, יהודים בעלי בתים מסיימים את הש"ס שוב ושוב, חלק מהם עוסקים בגמילות חסדים באופן נעלה ונכבד שלא יאומן.

אנו נמצאים בדור של עקבתא דמשיחא שחכמינו ז"ל התנבאו שיהיו "חבלי משיח" קשים מאד ה' ישמרנו

גדולי האמוראים עולא רבה ר' יוחנן אמרו על חבלי משיח: "ייתי ולא איחמיניה", שמשיח יבוא ולא אראנו

הקב"ה אדון כל הנשמות שהוריד אותנו בעקבתא דמשיחא נותן לנו כח מיוחד להתמודד עם חבלי משיח

רמח"ל: רעיא מהימנא אמר לרשב"י: "ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי", כי הוא ביטל את חבלי משיח הקשים

הקרבנות במירון חלק מחבלי משיח

ובכן עלינו להאמין באמונה שלימה, כי על אף חשבון הנפש שצריך כל אחד לעשות, הרי ברור שאסון איום ונורא בקנה מדה גדול כזה הוא בבחינת "חבלי משיח", שיש בזה ענינים ותיקונים גדולים למעלה מהשגת אנוש, והרי כל המשתתפים שהיו בתוך תופת המערבולת של הקדושים, מעידים פה אחד שבתוך הצרה הגדולה היו ניסים גדולים שלא היו הרבה יותר קרבנות, וכל זה בזכות רשב"י שעצר בכל כוחו לצמצם את חבלי משיח לקדושים אלו.

מה נפלאים הם דברי סגורם של ישראל רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע ב"קדושת לוי" (מגילה איכה) בלשון קדשו:

"אלי ציון ועריה, כמו אשה בציריה. והכלל כי האשה בשעה שכורעת לילד יש לה צער, אבל באמת אחר כך כשתלד יהיה לה שמחה גדולה. וכן כל העומדים שם אפילו בשעת צערה יש להם שמחה, כי הם יודעים שבוודאי תלד בן או בת, וזה באמת הוא שמחה, וגם לה באמת יהיה אחר כך שמחה כשתלד, רק בשעת מעשה יש לה איזה צער. כן באמת ציון, אפילו שעכשיו יש לה צער מחורבנה, הוא רק כמו אשה בציריה, אבל באמת הקדוש ברוך הוא יש לו שמחה מזה, כי הוא יודע שהצער הוא רק לשעה, אבל אחרי זה יבנה הקדוש ברוך הוא ביתר שאת ויתר עוז".

והנה כמה מילים להורים היקרים שאיבדו את בניהם, שידעו נאמנה שבניהם הקרבנות הם באמת צאצאיהם של כל ישראל, שהרי נבחרו להיות קרבן עולה שכולו כליל לה' בחבלי משיח שהם הכנה לגאולה העתידה, ועליהם כבר אמר משה לאהרן בשריפת נדב ואביהוא (ויקרא י-ג): "הוא אשר דיבר ה' לאמר בקרובי אקדש". ופירש רש"י: "אמר לו משה לאהרן, אהרן אחי יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום, והייתי סבור או בי או בך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך".

עתה הבה ונתבונן שהקב"ה ברוב רחמי וחסדיו הקדים רפואה למכה, במה ששלח את רשב"י עוד בימי התנאים לגלות לתלמידיו את הזוהר הקדוש, כדי לעשות בכך הכנה לדור האחרון של עקבתא דמשיחא, להמתיק את הדינים של חבלי משיח, כמו שגילה לנו המקובל האלקי הרמח"ל בספרו "אדיר במרום" (פירוש על האדרא רבא), שפתח את ספרו במה שאמר רעיא מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י בזוהר הקדוש (פרשת נשא כד:):

"ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". פירוש, בזכות הלימוד בזוהר הקדוש יזכו ישראל לצאת מן הגלות ברחמים. ומבאר הרמח"ל הכוונה בזה, כי בזכות הזוהר הקדוש שחיבר רשב"י ביטל מישראל את חבלי משיח הנוראים, ועל כך אמר רעיא מהימנא כי בזכות הזוהר הקדוש "יפקון ביה מן גלותא ברחמי", שהגאולה תהיה ברחמים ולא יצטרכו לחבלי משיח, הנה מעט מלשון קדשו:

"ואפרש לך עתה מהו דרא דמשיחא, הנה אמרו רבותינו ז"ל (סוכה מט:): בעקבות משיחא חוצפא יסגא, וענין זה הוא, כי בעקבות משיחא יהיו חבלי משיח, כי כל מה שהקב"ה פועל הוא בסוד דמות אדם, וימצא באותו הפעולה הראש והגוף וכל החלקים הנמצאים באדם, והגלות גם כן הוא כך, ועל כן נמצאים בו כל האברים האלה, וכל אבר ואבר תלויים בו שנים במספר לפי מהות האבר ההוא וענינו..."

וצריך שתדע שהמשיחים [משיח בן יוסף ומשיח בן דוד] עומדים בשני עקבות של הפרצוף הזה... והנה מצד העקבות באותם הדורות היו ראויים להימצא חבלי משיח, ולכן הוצרך שיתגלה אז ספרו הקדוש של רבי שמעון בן יוחאי, כי לכן נעשה לצורך זה, אלא שנעשה בזמן הראוי להיעשות... כי אז נאמר ולכל בני ישראל היה אור במושבותם".

בצערם כאילו היה זה בנו, ללמוד משניות ולתת צדקה לעילוי נשמתם.

בשעה קשה זו עלינו לזכור, כי חלק גדול מאד מבני הדור הזה רבבי רבבות של בני תורה, הם צאצאים להורים שאיבדו במלחמה הנוראה את כל בני משפחתם בתוך ששת מיליון יהודים שעלו על המוקד על קדושת השם, ולא נשאר רק אחד מעיר ושנים במשפחה, ובכל זאת עמדו באמונתם בה' בגבורה נוראה, ובכוחות עליונים בנו מחדש דור של בנינים ובני בנינים העוסקים בתורה ובעבודת ה' על טהרת הקודש, וכך מוטלת עלינו ממשיכי דרכם החובה לקבל גזירת שמים ולעסוק בתורה ובעבודת ה' באמונה פשוטה.

אריז"ל: לכוון בתיקון חצות: "זכור ה' מה היה לנו" שם מ"ה שהוא רחמים נעשה לנו בגימטריא אלקי"ם פלא והפלא: בכל ל"ג בעומר יש המתקה לאותיות לה"י משם אלקי"ם בגימטריא מ"ה השנה הקרבנו מ"ה קרבנות הלכה הנשגב מרבי עקיבא שאיבד כ"ד אלף תלמידים אבל ביום שפסקו למות התחיל שוב ללמד לתלמידיו החדשים כל אחד מישראל חייב לעשות חשבון הנפש אבל ברור שבזכות רשב"י נמנע אסון הרבה יותר גדול

מזה נשכיל להבין שכל הקדושים הללו שנהרגו במירון הם בבחינת "בקרובי אקדש", והקב"ה בחר את ההורים היקרים לתפקיד הקדוש לחנך ילדים אלו בדרך התורה והיראה, ואשרי חלקם שזכו למסור את קרבנם לה' בצידוק הדין בלי שום הרהור, ועלינו מוטלת החובה להצטרף

בכל ל"ג בעומר יש המתקה הדינים לג' אותיות לה"י משם אלקי"ם בגימטריא מ"ה

לסיום דברינו ברצוני להציג בדחילו ורחימו לאוהבי תורת הרמז, ענין פלא על מספר הקרבנות של מ"ה קדושים ביום ל"ג בעומר, להראות כמה השגחה פרטית יש בענין נורא זה. כבר הזכרנו מאמרו של רשב"י בגמרא (סוכה מה:): "אמר רבי ירמיה משום רשב"י, יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה".

ונראה ללמוד מדברי רבינו האריז"ל איך יכול רשב"י לפטור כל העולם מן הדין, על פי מה שגילה ב"שער הכוונות" (ספירת העומר דרוש יב) ענין ל"ג בעומר שהוא יום טוב ואסור בהספד ותענית, כי ביום זה פסקו תלמידי רבי עקיבא מלמות, בזכות שם קדוש אכדט"ם שמתגלה בל"ג בעומר וממתיק הדין של שם אלהי"ם על ידי חילופו באותיות שלפניו.

הא כיצד, לפני אות א' אין שום אות, נמצא שהאות א' נשארת במקומה, לפני אות ל' היא אות כ', לפני אות ה' היא אות ד', לפני אות י' היא אות ט', לפני ס' סתומה היא מ' פשוטה, אך להיותה בסוף התיבה היא חוזרת להיות ס' סתומה, הרי לנו שם אכדט"ם שהוא האותיות שלפני אלהי"ם הממתיק את הדין.

והנה ב' אותיות א"ם משם אלקי"ם אין להן המתקה, שהרי גם בשם אכדט"ם הן נשארות במקומן, אם כן עיקר המתקה הוא רק לג' אותיות לה"י האמצעיות משם אלהי"ם, שמתחלפות לאותיות שלפניהן כד"ט בשם אכדט"ם. לפי זה מבאר האריז"ל הענין של ל"ג בעומר, שאז נמתקו הדינים משם אלהי"ם על ידי החילוף באותיות שלפניהן שם אכדט"ם, שהרי עיקר המתקה הוא באותיות כד"ט בגימטריא ל"ג, לכן דוקא ביום ל"ג בעומר נמתקו הדינים מתלמידי רבי עקיבא ופסקו מלמות.

מענה יש לומר כי מטעם זה יש לרשב"י שנסמך מרבי עקיבא בל"ג בעומר, את הכח הנפלא להמתיק את הדין על ידי שם אכדט"ם שמתגלה בל"ג בעומר ביום ההילולא שלו. על פי האמור נשכיל להבין הטעם שצריך לכוון בל"ג בעומר את השם "אלקים" במזמור "למנצח בנגינות", לרמז שביום זה נמתק הדין משם אלקים.

אכדט"ם הוא שם הבטחון בסוד בטחו בה' עדי ע"ד

כעבדא קמיה מאריה נראה לבאר דברי האריז"ל, איך נמתק הדין בל"ג בעומר על ידי שם אכדט"ם מתלמידי רבי עקיבא שפסקו מלמות בו, על פי המבואר בדברי האריז"ל (שם), כי שם אכדט"ם הוא שם הבטחון: "והנה ה' אותיות אכדט"ם... על זה אמר הכתוב (ישעיה כו-ד) בטחו בה' עדי עד... והוא רחמים ולכן בו תלוי הבטחון". וכוונתו כי בטחו"ן בגימטריא אכדט"ם עם הכולל, ושם זה עולה בגימטריא ע"ד ונרמז בכתוב: "בטחו בה' עדי ע"ד".

לפי זה נשכיל להבין לקח נשגב בעבודת המתקה הדינים, כי כאשר רואה אדם ח"ו שנתעורר עליו הדין משם אלקים ויטורים באים עליו, ועם כל זאת אינו נופל בתהום היאוש שמפיל עליו היצר, אלא הוא שם את בטחונו בה' שרק בידו להושיעו מכל צרה, על ידי בטחון זה מתעורר שם הבטחון אכדט"ם, ועל ידי זה נמתק הדין של שם אלהי"ם באותיות שלפניו אכדט"ם. וזהו שאמר דוד המלך נעים זמירות ישראל (תהלים לב-י): "רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו", כי על ידי הבטחון בה' נמתקים כל הדינים.

והנה ידוע האסון הכבד שבא על רבי עקיבא, שמתו כ"ד אלף תלמידיו בימי ספירת העומר כמבואר בגמרא (יבמות סב):

"אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שם, עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם, רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה. תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת".

וכתבו ה"פרי חדש" (או"ח סימן תצג אות ב) והגה"ק החיד"א בספר "טוב עין" (סימן יח אות פז ד"ה סימן תצ"ג), כי מטעם זה ל"ג בעומר הוא יום של שמחה, כי לא רק שביום זה פסקו כ"ד אלף תלמידי רבי עקיבא למות, אלא זאת ועוד שבאותו יום סמך רבי עקיבא את חמשת תלמידיו החדשים ביניהם רשב"י שמילאו את כל העולם בתורתם.

על ידי הבטחון של רבי עקיבא נתגלה שם הבטחון בל"ג בעומר

ובכן הבה נתבונן במדת הבטחון של התנא רבי עקיבא בה' אלקי עולם, לאיזו מדרגה גדולה של מדת הבטחון בה' מסוגל ילוד אשה להגיע. רבי עקיבא היה בן ארבעים שנה כאשר התחתן עם אשתו רחל בת כלאב שבוע, הוא עזב את ביתו למשך זמן של כ"ד שנים וחזר עם כ"ד אלף תלמידים.

והנה אסון איום ונורא פקד את רבי עקיבא, כאשר כל כ"ד אלף תלמידיו הנאמנים, אשר טיפח בעמל רב כל כך הרבה שנים כדי שימלאו את כל העולם בתורה, כולם ללא יוצא מן הכלל מתו במגפה בתקופה קצרה מפסח עד ל"ג בעומר: "והיה העולם שם" מתורה. איה עט סופר המסוגל לתאר גודל הצער והכאב שהיה לקדוש וטהור זה רבי עקיבא, כאשר ראה את מעשי ידיו טובעים בים המות והשכול.

אמנם רבי עקיבא לא המתין כמה שנים או אפילו כמה חדשים, כדי להתאושש מהמכה הקשה שנחתה על ראשו, אלא עוד באותו יום ל"ג בעומר, ביום שפסקו תלמידי רבי עקיבא מלמות, הלך אצל רבותינו שבדרום והסמיך חמשה תלמידים חדשים, אשר האירו את כל העולם בתורתם כלשון הגמרא: "והם הם העמידו תורה אותה שעה".

מעתה יש לומר כי על ידי מדת הבטחון העצום שהיתה לו לרבי עקיבא בל"ג בעומר, שלא נפל בתהום היאוש אלא סמך באותו יום את חמשת תלמידיו החדשים, זכה לעורר בל"ג בעומר את שם הבטחון אכדט"ם להמתיק הדינים של שם אלקים, אשר מטעם זה פסקו תלמידי מלמות בל"ג בעומר, אשר כפי שביארו המפרשים הכוונה בזה, על חמשת תלמידי החדשים של רבי עקיבא, שלא שלטה בהם מדת הדין ולא מתו כתלמידים הראשונים.

הנה כי כן מאז בכל ל"ג בעומר, יום שבו התחיל רבי עקיבא ללמד תורה לתלמידי החדשים מחמת גודל בטחונו בה', מתעורר שוב בזכותו שם הבטחון אכדט"ם להמתיק כל הדינים, ובזכות זה אמר התנא האלקי רשב"י שנסמך על ידי רבי עקיבא בל"ג בעומר: "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין", על ידי שם הבטחון שמתגלה בל"ג בעומר. ויש לומר כי זהו שרמז רשב"י באומרו: "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין", ומפרש ואומר איך הוא ממתיק את הדין, "מיום שנבראתי ע"ד עתה" - ע"ד דייקא, על ידי התעוררות שם אכדט"ם בגימטריא ע"ד, בסוד הכתוב (ישעיה כו-ד): "בטחו בה' עדי עד".

בשנה זו בל"ג בעומר מ"ה קרבנות להמתיק אותיות לה"י

הנה כי כן אחי ורעי הבה נתבונן באסון הנורא שאירע השנה בל"ג בעומר: כאמור למדנו מדברי האריז"ל שההמתקה בכל ל"ג בעומר היא רק לג' אותיות האמצעיות משם אלקים לה"י שעולות בגימטריא מ"ה, ובזכות המתקה זו פסקו תלמידי רבי עקיבא למות, אולם לדאבון לבנו במקום ההמתקה של מ"ה, הקריבו ישראל בשנה זו בל"ג בעומר מ"ה קרבנות קדושים וטהורים.

בהשקפה ראשונה נראה כי מצב קשה זה מתאים למה שמבאר האריז"ל ב"שער הכוונות" (דרושי תיקון חצות דרוש א) לכוון בתיקון חצות בפסוק (איכה ה-א): "זכור ה' מה היה לנו".

"תכוין כי מה שהיה תחילה גוברת מדת רחמים בעולם, שהוא הויה דמ"ה דאלפין [יו"ד ה"א וא"ו ה"א], חזר להיות מדת הדין הנקראת אלה"ם בגימטריא לנ"ו. וזהו שנאמר, זכור ה', כי שם מ"ה חזר ונהפך ונעשה לנ"ו, והענין הוא כי מ"ה במילוי הוא מ"ם ה"א גימטריא פ"ו שהוא אלה"ם, הרי שמן מ"ה נעשה לנ"ו".

אולם לרגל העדות המצמררת של אלו שנכחו בתופת האסון, ובפרט מאלו שעסקו בהצלתם של עשרות אנשים מתוך המהפכה, נראה יותר שבתוך הצרה האיר לנו הקב"ה מכוחו של רשב"י, כי על אף שהאסון הנורא הוא מחבלי משיח המקרבים את הגאולה, והיה ראוי להיות אסון הרבה יותר גדול ה' ישמרנו, עם כל זאת בזכות ל"ג בעומר יומא דהילולא של רשב"י, שיום זה מסוגל להמתיק אותיות לה"י בגימטריא מ"ה על ידי שם הבטחון כד"ט בגימטריא ל"ג, נמתק הדין של חבלי משיח בהקרבת מ"ה קרבנות של קדושים וטהורים, ובפרט בזכות האמונה והבטחון שמגלים אלו שאיבדו את היקר להם, ואם שגיתי והוא רחום יכפר עון וגו'.

לסיום אנו שולחים נחמה מעומק הלב, להורים היקרים ה"ו הכאובים והשבורים. חזקו ואמצו לבבכם, קבלו נא את נחמתם ותפלתם של כלל ישראל, "המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים". אנא תתחזקו בכך שבניכם הקדושים והטהורים ע"ה נבחרו לקרבן ציבור, כדי לעורר אלפי רבבות ישראל בכל קצויה תבל לתשובה ולחשבון הנפש. תהא נשמתם צרורה בצרור החיים, ובקרויב נזכה לתחיית המתים בגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.